

Forfatter: Udrag fra Skolekammeraterne

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 186.

Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296365816720.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

»Sladder!« - sagde Mathis og fyldte hans tomme Glas - »Vil du vurdere dig selv og hele Verden med tom Hjerne og ørt Hoved, inden du har faaet Livsaanderne vakt paany ved den sande *Spiritus supranaturalis*? - Kalder du nu din Begeistring en Ruus, en Perial, en Pidsk, en Blyhat, en Donnert, en Snitser, eller hvad alle de dumme Øgenavne hedde? - forhaaner du saaledes det ædleste i din Natur? Glemmer du, 187 at det høieste Liv er en evig salig Ruus, som aldrig kan bortsoves? Husk paa Alexander den Store, min Ven! naar var han virkelig stor? Det var han kun, naar han med det bekrandsede Bæger i sin Haand gav al Verdens Konge- og Kriger-Hæder Døden og Djævelen, medens han aabnede sine Øine for Livets og Aandens store Verden i hans egen Hjerne. Der saae han Ideen og satte sit Liv til for den, som en Helt og storartet Martyr. Han drak sig ihjel som en Fyldehund, sige de Uindviede - og uindviet er ethvert Asen, der ikke har Mod til at trodse den fastende Verdens Dom, og sætte sit Liv paa Ideen, med Glasset i Haanden, som Alexander den Store.« Under denne Tale havde Mathis klinket med Valman, og de havde begge med Latter udtømt deres Glas.